

Arrest

**nr. 325 998 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 318 309 van 11 december 2024.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MAES *loco* advocaat K. VERSTREPEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 1 september 2020 binnenkwam, diende op 17 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 26 juli 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad in beroep (RvV 20 januari 2023, nr. X).

1.3. Op 6 februari 2023 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 24 mei 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

1.4. Op 19 juni 2023 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.5. Op 24 juli 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 juli 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 19/06/2023
Overdracht CGVS: 07/07/2023

A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger van Pashai-origine te zijn en het soennitisch-islamitische geloof aan te hangen. U bent geboren in het dorp Gorai, district Khewa, provincie Nangarhar. Uw moeder stierf rond uw achtste bij de geboorte van uw broer en uw vader stierf aan TBC toen u zo'n dertien jaar oud was. U woonde sindsdien samen met uw broers en zussen bij uw paternale oom H.A. en zijn gezin in Gorai. U hebt één oudere zus R. en vier jongere broers: G., A., S. en M. U had nog twee oudere broers, M.R. en K., die voor de grenspolitie werkten. U ging vele jaren naar de madrassa, maar ging slechts drie dagen naar school omdat u het niet leuk vond. U hebt nog ooms en tantes langs moeders- en vaderskant die eveneens in Gorai wonen. Veel van uw familieleden langs moeders- en vaderszijde werkten eveneens voor de grenspolitie.

U diende op 17 september 2020 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U had in het kader hiervan op 14 december 2021 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), alwaar u verklaarde achttien jaar oud te zijn. U legde voorts uit dat uw broer R. in de provincie Helmand werkte en dat hij zo'n 6-7 jaar eerder gedood werd door de taliban in een gevecht bij een checkpoint. Een jaar later raakte uw broer K. vermist. Nadien werden drie paternale neven, die goede jobs hadden bij de grenspolitie, vermoord toen ze na een periode thuis met de auto op weg waren naar Jalalabad. Na de verdwijning van K. werd u regelmatig aangesproken door de taliban. Dit begon toen u ongeveer vijftien jaar oud was. De taliban spraken uw oom van vaderskant meerdere malen aan om u te rekruteren. Daarop besloot uw oom van vaderskant dat u in gevaar was en ook een gevaar voor uw broers betekende, waarna hij u naar Jalalabad bracht van waar u het land verliet. Via Iran reisde u naar Turkije, waar u ongeveer een jaar verbleef, en Griekenland, waar u nog zo'n zes maanden verbleef. U reisde nadien verder door naar België, waar u uw eerste verzoek om internationale bescherming zo'n anderhalf tot twee jaar na uw vertrek indiende. U legde de volgende documenten voor: de werkkaarten van uw broers R. en K. een politieboekje van het overlijden van R.; uw taskara en foto's van uw broers bij het leger.

Op 26 juli 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd vooreerst gesteld dat uit het uitgevoerde leeftijdsonderzoek bleek dat u zeker tien jaar ouder was dan de door u voorgestelde leeftijd van achttien jaar, waardoor u geen zicht bood op een periode in uw leven van zo'n tien jaar. Nog stelde het CGVS verschillende merkwaardigheden vast in uw verklaringen betreffende uw schooltijd; het overlijden van uw ouders; en de positie van het stuur van de auto's in Afghanistan, waardoor de waarachtigheid van uw voorgehouden profiel en levensomstandigheden in de jaren voor uw vertrek ernstig op de helling kwam te staan. Ook uw verklaringen over het werk van uw oudere broers bij de grenspolitie konden niet overtuigen, waardoor ook aan de daaruit voortvloeiende problemen met de taliban uwentwege geen geloof kon worden gehecht. Bovendien waren er nog andere elementen in uw verklaringen die ertoe leidden dat ook de rekruteringspogingen door de taliban niet geloofwaardig werden bevonden; waren uw verklaringen inzake de gebeurtenissen na uw vertrek niet coherent; en spraken ook uw verklaringen inzake de organisatie van uw reis elkaar tegen. U stelde een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 20 januari 2023 volgde de RvV de beslissing van het CGVS. De motivering van het CGVS werd daarbij integraal gevolgd. U diende geen cassatieberoep in.

Zonder België te verlaten, diende u op 5 februari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U hield vast aan de problemen die u in uw eerste verzoek uiteenzette en vreesde bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door de taliban omwille van het werk van uw vader en broers, die soldaten waren. Nog trokken de taliban sinds hun machtsovername zes tot tien keer naar het huis van uw paternale oom H. en vielen ze uw familieleden lastig, doorzochten ze het huis en vroegen ze naar u. Daarna verhuisden uw broers en zus naar de woonst van uw maternale oom G.S. Nog werden twee zonen van uw paternale oom J. – E. en N. – door de taliban ontvoerd en met vier andere soldaten doodgeschoten; en is een zoon van uw paternale oom O. naar de Verenigde Staten gegaan. Nog had u eens in de twee of drie maanden contact met uw maternale neef N., zoon van maternale tante. Voorts drong u erop aan om uw eerste verzoek te heronderzoeken omdat de tolk tijdens uw persoonlijk onderhoud alles verkeerd heeft vertaald. U legde uit dat uw moedertaal Pashayi is, dat u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog niet goed Pashtou sprak en dat er bijgevolg fouten werden gemaakt. Daarnaast wilde u ook dat de door u voorgelegde documenten opnieuw worden onderzocht. Betreffende de algemene situatie in Afghanistan stelde u dat deze heel slecht is en merkte u op dat de taliban naar de huizen van voormalige soldaten en diens familieleden komen. Nog verklaarde u dat u in België uitgaat in discotheken,

met meisjes omgaat en dat u tijdens het uitgaan danst, waarbij u naar uw TikTok-account verwees. Uw paternale oom H. zou een video hebben gezien en vond dat u bent verwesterd, noemde u ongelovig en zal u persoonlijk doden indien u zou terugkeren naar Afghanistan. Telkenmale wanneer jullie belden, bedreigde uw paternale oom u. U werd een eerste keer door hem bedreigd omstreeks september of oktober 2022, de laatste keer was in januari of februari 2023. Sedertdien blokkeerden jullie elkaar. U voegde toe dat dansen, uitgaan en contact met het andere geslacht tegen de Afghaanse religie en cultuur is. Daarnaast stelde u al anderhalf jaar een relatie te hebben met een meisje. U legde uit dat diezelfde paternale oom H. het plan had om u met diens dochter te laten trouwen, maar omdat u weigerde met uw paternale nichtje te trouwen, was uw paternale oom extra boos op u. Nog betreffende uw verwestering stelde u dat u al drie jaar in België woont, altijd naar school ging en braaf was. U benadrukte dat u moet werken en recht heeft op het leiden van een normaal (legaal) leven in België. Nog merkte u zelf op dat u omwille van uw verblijf in België bent veranderd. Tot slot vreesde u dat de taliban uw zus zouden dwingen om te trouwen en wenst u dat u uw broers en zus ook naar België kan laten komen. Ter staving van uw tweede verzoek stelde u over een usb-stick met video's te beschikken, maar u legde deze niet voor.

Op 24 mei 2023 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard, omdat u net zoals in uw eerste verzoek verwees naar problemen omwille van het werk van uw oudere broers bij de grenspolitie, waar door het CGVS geen geloof aan werd gehecht. Daarnaast werd er opnieuw gewezen naar de vaststelling van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek dat u met het oog op uw zelfverklaarde leeftijd geen zicht bood op een periode in uw leven van zo'n tien jaar en ook dat uw overige verklaringen ertoe leidden dat de waarachtigheid van uw voorgehouden profiel en levensomstandigheden in de jaren voor uw vertrek ernstig in het gedrang kwam. Betreffende de voorgehouden communicatieproblemen in het kader van uw eerste verzoek werd voorts door het CGVS aangenomen dat het feit dat uw interview en persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek in het Pashtou doorgingen, u niet belemmerd heeft om informatie te geven over uw leefwereld en asielmotieven. Ook uw voorgehouden problemen met uw paternale oom H., waar u in uw eerste verzoek geen gewag van maakte, werden als niet geloofwaardig beschouwd. Betreffende uw voorgehouden verwestering na een verblijf van drie jaar in Europa oordeelde het CGVS voorts dat u deze vrees niet afdoende individualiseerde en concretiseerde. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Zonder België te verlaten, diende u op 19 juni 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. In uw huidige, derde verzoek houdt u vast te zijn geboren en getogen in het dorp Gorai (district Khewa, provincie Nangarhar), Pashtoun van etnie en soennitisch moslim van geloof te zijn. U verklaart zo'n vijf of zes jaar geleden uit Afghanistan te zijn vertrokken en aanvaardt de toegekende geboortedatum, [...] januari 1994, nog steeds niet. Nog verwijst u opnieuw naar het werk van uw broers K.K. en R. voor de voormalige Afghaanse strijdkrachten en stelt u dat uw problemen hieromtrent nog altijd actueel zijn. U verklaart dat u na de negatieve beslissing van het CGVS in het kader van uw tweede verzoek contact kon opnemen met uw familie en dat zij u vertelden dat uw broer K.K. nog steeds door de taliban gevangen wordt gehouden. Nog spraken uw maternale oom N. en zijn zoon Ni. met de taliban en konden zij uw broer in de gevangenis ontmoeten. Volgens uw maternale oom zouden de taliban bereid zijn om uw broer K.K. vrij te laten, op voorwaarde dat u zich aan hen zou aanbieden. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u zullen opsluiten en doden omdat u weigerde zich bij hen aan te sluiten.

Met uw paternale oom H. heeft u voorts geen goed contact. Wel heeft u een of twee keer per maand contact met uw maternale oom N., bij wie uw vier broers en uw zus verblijven. Hij zou er bij u op aandringen om uw broer en zus vanuit Afghanistan naar België te laten komen, onder meer om een gedwongen huwelijk van uw zus met een talib te voorkomen.

Voorts stelt u stress te hebben en te lijden aan een depressie. Nog heeft u geen onderdak noch werk in België.

Ter staving van uw derde verzoek legt u kopieën van de volgende documenten voor: de taskara van uw broer R.; diens ANA- en grenspolitiebadge alsook zijn bankkaart; documenten inzake R. werkzaamheden, gegevens, sterfdatum en vertegenwoordiging; een werkbadge van de grenspolitie van uw broer K.K.; een brief van de overheid, ongedateerd; een dreigbrief van de taliban, ongedateerd; en een aanstellingsbrief van de taliban, gedateerd op 9 dhu i-qa'da 1444 (Gregoriaanse kalender (GK) 29 mei 2023).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die

actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U verklaart weliswaar stress te hebben en te lijden aan een depressie (Verklaring volgend verzoek [...]Y, 5 juli 2023, vraag 13), maar kan dit niet staven met medische documenten. Uw opmerking an sich volstaat niet om aannemelijk te maken dat u niet zou kunnen deelnemen aan de standaardprocedure. Daarnaast moet worden opgemerkt dat uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt dat u telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U geeft immers telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld worden. Daarenboven blijkt dat u zelf geen bijzondere procedurele noden aanhaalde bij de registratie van uw huidige, derde verzoek wanneer u daarover bevraagd wordt. Evenmin werden er in uw hoofdte bijzondere procedurele noden vastgesteld door de DVZ (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ, 5 juli 2023; beoordeling bijzondere procedurele noden DVZ, 5 juli 2023). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt dat u naar aanleiding van uw huidige, tweede verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek.

Vooreerst beperkt u zich tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in uw vorige twee asiolverzoeken hebt uiteengezet, namelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest te worden gedood door de taliban omdat zij u wilden rekruteren en omwille van het werk van uw broers bij de voormalige Afghaanse defensieorganen (Verklaring volgend verzoek , 5 juli 2023, vragen 17, 20, 22). Deze problemen zijn volgens u nog altijd actueel en u vreest nog steeds door de taliban te worden aangehouden en gedood indien u zou terugkeren naar Afghanistan. U legt voorts uit dat uw broer K.K. nog steeds wordt gevangen gehouden door de taliban en dat uw maternale oom N. en zijn zoon Ni. uw broer in de gevangenis konden bezoeken alsook dat zij met de taliban konden praten. Volgens uw maternale oom N. zouden de taliban bereid zijn om uw broer K.K. vrij te laten als u zich bij hen zou aanbieden (Verklaring volgend verzoek , 5 juli 2023, vraag 17). Hierbij dient vooreerst te worden aangestipt dat deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van de door u in uw eerste (en tweede) verzoek uiteengezette problemen omwille van het werk van uw oudere broers, die door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden. U aanvaardt daarnaast in uw derde, huidige verzoek de aan u toegekende leeftijd naar aanleiding van de uitslag van het uitgevoerde leeftijdsonderzoek in het kader van uw eerste verzoek nog steeds niet (Verklaring volgend verzoek , 5 juli 2023, vraag 4).

Hierbij moet dan ook opnieuw worden opgemerkt dat het CGVS van oordeel was dat u met het oog op uw zelfverklaarde leeftijd geen zicht bood op een periode in uw leven van zo'n tien jaar en ook dat uw overige verklaringen ertoe leidden dat de waarachtigheid van uw voorgehouden profiel en levensomstandigheden in de jaren voor uw vertrek ernstig in het gedrang kwam. Dat u uw toegekende leeftijd in uw huidige verzoek opnieuw afwijst, wijzigt hier niets aan. Bovendien trad de RvV het CGVS in het door u gestelde beroep in het kader van uw eerste verzoek op alle motiveringen bij, dus ook wat betreft uw vastgestelde leeftijd als inzake de voorgehouden werkzaamheden van uw broers voor de voormalige Afghaanse defensietroepen. Hoe het ook zij, er dient te worden opgemerkt dat uit het louter herhalen van uw (reeds ongeloofwaardig beoordeelde) problemen geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. Dit vergroot bijgevolg uw kans op internationale bescherming niet.

De door u voorgelegde documenten ter staving van het werk van uw broers en uw problemen met de taliban kunnen voornoemde appreciatie evenmin ombuigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde

van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan de neergelegde stukken op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen op te heffen. Er kan dus niet zomaar geloof worden gehecht aan de door u voorgelegde kopieën van de documenten inzake het werk en de dood van uw broer R. en ter attestering van uw vermeende problemen als gevolg van het werk van uw broers. De kopie van de taskara van R. kan evenmin uw verklaringen of voorgehouden problemen ondersteunen. Betreffende de vier badges van uw broers dient vooreerst te worden aangestipt dat u deze reeds voorlegde in uw eerste verzoek, waarover werd geoordeeld dat badges an sich enkel uw verklaringen kracht bij konden zetten, maar dat geldt enkel indien de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, wat hier niet het geval was. Dat u deze werkbades in uw huidige verzoek opnieuw voorlegt, kan niets wijzigen aan de eerdere beoordeling. De foto of scan van de bankkaart van R. is bovendien van zeer slechte kwaliteit, wat de bewijskracht ervan eveneens aantast.

Betreffende de twee door u voorgelegde documenten van de taliban dient eveneens te worden aangestipt dat ook zogenaamde dreigbrieven van de taliban makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa en derhalve gemakkelijk op vraag en instructies kunnen worden opgesteld. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan dergelijke documenten. Het gewicht dat aan deze dreigbrief wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Nog wordt u in de ongedateerde dreigbrief door de taliban gesommeerd om uw beide broers te dwingen zich aan te sluiten bij de taliban. In uw eerste verzoek gaf u aan dat u twee broers had die bij de voormalige Afghaanse strijdkrachten actief waren: uw broer R. die destijds al zo'n 6-7 jaar eerder om het leven was gekomen, en uw broer K. die ten tijde van uw eerste verzoek vermist was. Het is opmerkelijk dat u nu pas, in uw derde verzoek, met deze brief op de proppen komt. Dit leidt er eveneens toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komen. Voorts kan er uit de talibanbrief van 9 dhu i-qa'da 1444 (GK 29 mei 2023) geen vrees voor vervolging uwentwege worden afgeleid, daar het enkel een opsomming van aangestelde gezagdragers betreft. Daarnaast bevat de hoofding van deze talibanbrief spel- en stijlfouten, wat de geloofwaardigheid ervan ernstig aantast. Ook deze documenten kunnen voornoemde appreciatie niet wijzigen en zijn dus geen nieuwe elementen die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Voorts verklaart u, net zoals in uw vorige, tweede verzoek, dat u met uw paternale oom H. geen goed contact heeft. Reeds in uw vorige, tweede verzoek werd er geen geloof gehecht aan de redenen waarom u geen contact meer zou hebben met uw paternale oom H. Dit is dus geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming groter maakt. Waar u in uw vorige verzoek voorts nog verklaarde af en toe contact te hebben met uw maternale neef Ni., stelt u in uw huidige verzoek één of twee keer per maand contact te hebben met uw maternale oom N. (vader van Ni.), bij wie uw vier broers en uw zus verblijven (Verklaring volgend verzoek, 5 juli 2023, vragen 17, 22). Uw contact met familieleden in Afghanistan houdt evenwel geen verband met de criteria van de vluchtelingenconventie en evenmin met de bepalingen zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat u, omwille van dit gebrek aan contact, nood zou hebben aan internationale bescherming. Ook dit is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk vergroot.

Nog zou uw maternale oom N. er bij u op aandringen om uw broer en zus vanuit Afghanistan naar België te laten komen, onder meer om een gedwongen huwelijk van uw zus met een talib te voorkomen (Verklaring volgend verzoek, 5 juli 2023, vraag 22). Ook dit haalde u reeds aan in uw vorige, tweede verzoek. Toen oordeelde het CGVS dat er uit een mogelijk gedwongen huwelijk van uw zus – wat bovendien louter een blote bewering is – geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde kan worden afgeleid. Ook in uw huidige verzoek kan hieruit geen nood aan internationale bescherming uwentwege worden afgeleid. Wederom wordt uw kans op internationale bescherming hierdoor niet vergroot.

Betreffende uw verblijf in België verklaart u geen onderdak te hebben of (legaal) werk uit te (mogen) voeren (Verklaring volgend verzoek, 5 juli 2023, vragen 10, 12). Deze socio-economische elementen houden geen verband met enige vrees voor vervolging of enig risico op ernstige schade ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat zij een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde

van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierechtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierechtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg

of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance

Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 18 en 41 van het EU-Handvest, het hoorrecht als rechtsbeginsel van de Europese Unie;
- Artikelen 48/3 tot 48/7, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Verzoeker meent dat de wijzigende situatie sinds de machtsovername van de taliban een nieuw element uitmaakt dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Verzoeker is nog geen enkele maal gehoord geweest over de nieuwe documenten die hij voorlegt, zijn actuele leven in België, en hoe het actueel zijn familieleden vergaat. Verzoeker kan hier slechts op nuttige wijze over bevraagd worden in een persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Er werd verder geen onderzoek gedaan naar het risico op gepercipieerde verwestering.

Verder wijst verzoeker op de stukken die hij thans neerlegt ter staving van de werkzaamheden van zijn broers. Verzoeker benadrukt dat de werkbades originelen betreffen. Verder uit verzoeker kritiek op de gevolgtrekking van de bestreden beslissing omtrent de bewijswaarde van de voormelde documenten.

Vervolgens weidt verzoeker uit over de samenwerkingsplicht en het gebruik van landeninformatie.

Verzoeker duidt het risico op gepercipieerde verwestering. Hij zal niet in staat zijn om het gewenst sociale gedrag te vertonen en zal aanzien worden als iemand die effectief veranderd is, waardoor het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer ten opzichte van zijn omgeving reëel is.

Het verzoekschrift benadrukt verzoekers conservatieve regio van herkomst, *in casu* Nangarhar, district Khewa, zijn Pashayi afkomst, het feit dat hij sinds september 2020 in België verblijft en de werkzaamheden van zijn broers. Ook wijst verzoeker op het gegeven dat hij discotheken bezoekt, anderhalf jaar lang een relatie had met een Belgisch meisje en steevast werkte. Hij spreekt vlot Nederlands. Voorgaande elementen dienen volgens verzoeker cumulatief te worden beoordeeld.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker wijst hierbij op de precare socio-economische situatie en meent dat deze te wijten is aan de taliban als actor. Doordat verzoeker op jonge leeftijd is gevlucht uit Afghanistan, een in het beste geval uiterst verwaterd netwerk heeft bij terugkeer waar hij niet op kan steunen, en geen financiële reserves, integendeel. Verzoeker zal moeten terugkeren naar een land waar hij niet zomaar toegang zal krijgen tot onderdak, voedsel, eten, ... Verzoeker zal blootgesteld worden aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Terugkeerders uit Europa lopen niet enkel gevaar voor mishandeling en rechtstreekse vervolging op basis van hun gepercipieerde verwestering.

Inventaris der stukken:

- “3. Foto's en video's leven in België en relatie;
- 4. Bewijzen werk;
- 5. Nederlands;
- 6. Stukken die in originele vorm werden neergelegd bij DVZ”.

3.1.2. Op 29 november 2024 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarin bijkomende bewijsstukken ter staving van zijn verklaringen en landeninformatie met betrekking tot het risico in zijn hoofd.

Inventaris der stukken:

- “1. Nieuw verkregen bewijsstukken overheidsbanden familie;
- 2. Beëdigde vertalingen;
- 3. Enveloppe 1;
- 4. Enveloppe 2.”

3.1.3. In een aanvullende nota van 19 februari 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*” van 4 november 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance : Afghanistan*” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024.

3.1.4. Ter terechtzitting van 21 februari 2025 legt verzoeker van de documenten die werden overgemaakt in de aanvullende nota van 29 november 2024 de originele exemplaren neer.

Inventaris van de originele stukken:

“1.bankkaart M.R.
 2.1.martelaarsboekje M.R.
 2.2.taskara M.R.
 2.3.toekening financiële hulp nabestaanden M.R.
 2.4 vergoeding nabestaanden M.R.
 2.5.transfer naar politiehoofdkwartier M.R.
 2.6.bevestiging martelaarschap M.R.
 2.7.levensonderhoudstabel M.R.
 2.8.begrafnisvergoeding M.R.
 2.9.formulier garanten M.R.
 2.10.contract politie M.R.
 2.11.taskara F.
 2.12.aanvraag werk bij politie M.R.
 2.13.overlijdensakte M.R.
 2.14.akte volmacht M.R.
 2.15.niet vertaald document van Ministerie van Arbeid, Sociale zaken, en Martelaars mbt M.R.”

3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat de voorwaarde van nieuwe elementen of feiten die aan de orde zijn, zoals bepaald in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, is vervuld.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. In het kader van het huidige, derde, verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker vooreerst vasthoudt aan zijn initiële asielrelaas. De toelichting en de documenten die verzoeker bij het verzoekschrift en aanvullende nota's aan het dossier heeft toegevoegd liggen in de lijn van de reeds voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen in het kader van zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming en werpen aldus geen ander licht op de beoordeling die wordt gemaakt in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Uit het administratief dossier blijkt dat u naar aanleiding van uw huidige, tweede verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek.

Vooreerst beperkt u zich tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in uw vorige twee asielverzoeken hebt uiteengezet, namelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest te worden gedood door de taliban omdat zij u wilden rekruteren en omwille van het werk van uw broers bij de voormalige Afghaanse defensieorganen (Verklaring volgend verzoek , 5 juli 2023, vragen 17, 20, 22). Deze problemen zijn volgens u nog altijd actueel en u vreest nog steeds door de taliban te worden aangehouden en gedood indien u zou terugkeren naar Afghanistan. U legt voorts uit dat uw broer K.K. nog steeds wordt gevangen gehouden door de taliban en dat uw maternale oom N. en zijn zoon Ni. uw broer in de gevangenis konden bezoeken alsook dat zij met de taliban konden praten. Volgens uw maternale oom N. zouden de taliban bereid zijn om uw broer K.K. vrij te laten als u zich bij hen zou aanbieden (Verklaring volgend verzoek , 5 juli 2023, vraag 17). Hierbij dient vooreerst te worden aangestipt dat deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van de door u in uw eerste (en tweede) verzoek uiteengezette problemen omwille van het werk van uw oudere broers, die door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden. U aanvaardt daarnaast in uw derde, huidige verzoek de aan u toegekende leeftijd naar aanleiding van de uitslag van het uitgevoerde leeftijdsonderzoek in het kader van uw eerste verzoek nog steeds niet (Verklaring volgend verzoek , 5 juli 2023, vraag 4). Hierbij moet dan ook opnieuw worden opgemerkt dat het CGVS van oordeel was dat u met het oog op uw zelfverklaarde leeftijd geen zicht bood op een periode in uw leven van zo'n tien jaar en ook dat uw overige verklaringen ertoe leidden dat de waarachtigheid van uw voorgehouden profiel en levensomstandigheden in de jaren voor uw vertrek ernstig in het gedrang kwam. Dat u uw toegekende leeftijd in uw huidige verzoek opnieuw afwijst, wijzigt hier niets aan. Bovendien trad de RvV het CGVS in het door u gestelde beroep in het kader van uw eerste verzoek op alle motiveringen bij, dus ook wat betreft uw vastgestelde leeftijd als inzake de voorgehouden werkzaamheden van uw broers voor de voormalige Afghaanse defensietroepen. Hoe het ook zij, er dient te worden opgemerkt dat uit het louter herhalen van uw (reeds ongeloofwaardig beoordeelde) problemen geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. Dit vergroot bijgevolg uw kans op internationale bescherming niet.

De door u voorgelegde documenten ter staving van het werk van uw broers en uw problemen met de taliban kunnen voornoemde appreciatie evenmin ombuigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan de neergelegde stukken op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen op te heffen. Er kan dus niet zomaar geloof worden gehecht aan de door u voorgelegde kopieën van de documenten inzake het werk en de dood van uw broer R. en ter attestering van uw vermeende problemen als gevolg van het werk van uw broers. De kopie van de taskara van R. kan evenmin uw verklaringen of voorgehouden problemen ondersteunen. Betreffende de vier badges van uw broers dient vooreerst te worden aangestipt dat u deze reeds voorlegde in uw eerste verzoek, waarover werd geoordeeld dat badges an sich enkel uw verklaringen kracht bij konden zetten, maar dat geldt enkel indien de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, wat hier niet het geval was. Dat u deze werkbades in uw huidige verzoek opnieuw voorlegt, kan niets wijzigen aan de eerdere beoordeling. De foto of scan van de bankkaart van R. is bovendien van zeer slechte kwaliteit, wat de bewijskracht ervan eveneens aantast.

Betreffende de twee door u voorgelegde documenten van de taliban dient eveneens te worden aangestipt dat ook zogenaamde dreigbrieven van de taliban makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa en derhalve gemakkelijk op vraag en instructies kunnen worden opgesteld. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan dergelijke documenten. Het gewicht dat aan deze dreigbrief wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Nog wordt u in de ongedateerde dreigbrief door de taliban gesommeerd om uw beide broers te dwingen zich aan te sluiten bij de taliban. In uw eerste verzoek gaf u aan dat u twee broers had die bij de voormalige Afghaanse strijdkrachten actief waren: uw broer R. die destijds al zo'n 6-7 jaar eerder om het leven was gekomen, en uw broer K. die ten tijde van uw eerste verzoek vermist

was. Het is opmerkelijk dat u nu pas, in uw derde verzoek, met deze brief op de proppen komt. Dit leidt er eveneens toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komen. Voorts kan er uit de talibanbrief van 9 dhu i-qa'da 1444 (GK 29 mei 2023) geen vrees voor vervolging uwentwege worden afgeleid, daar het enkel een opsomming van aangestelde gezagdragers betreft. Daarnaast bevat de hoofding van deze talibanbrief spel- en stijlfouten, wat de geloofwaardigheid ervan ernstig aantast. Ook deze documenten kunnen voornoemde appreciatie niet wijzigen en zijn dus geen nieuwe elementen die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Voorts verklaart u, net zoals in uw vorige, tweede verzoek, dat u met uw paternale oom H. geen goed contact heeft. Reeds in uw vorige, tweede verzoek werd er geen geloof gehecht aan de redenen waarom u geen contact meer zou hebben met uw paternale oom H. Dit is dus geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming groter maakt. Waar u in uw vorige verzoek voorts nog verklaarde af en toe contact te hebben met uw maternale neef Ni., stelt u in uw huidige verzoek één of twee keer per maand contact te hebben met uw maternale oom N. (vader van Ni.), bij wie uw vier broers en uw zus verblijven (Verklaring volgend verzoek, 5 juli 2023, vragen 17, 22). Uw contact met familieleden in Afghanistan houdt evenwel geen verband met de criteria van de vluchtelingenconventie en evenmin met de bepalingen zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat u, omwille van dit gebrek aan contact, nood zou hebben aan internationale bescherming. Ook dit is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk vergroot.

Nog zou uw maternale oom N. er bij u op aandringen om uw broer en zus vanuit Afghanistan naar België te laten komen, onder meer om een gedwongen huwelijk van uw zus met een talib te voorkomen (Verklaring volgend verzoek, 5 juli 2023, vraag 22). Ook dit haalde u reeds aan in uw vorige, tweede verzoek. Toen oordeelde het CGVS dat er uit een mogelijk gedwongen huwelijk van uw zus – wat bovendien louter een blote bewering is – geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde kan worden afgeleid. Ook in uw huidige verzoek kan hieruit geen nood aan internationale bescherming uwentwege worden afgeleid. Wederom wordt uw kans op internationale bescherming hierdoor niet vergroot.

Betreffende uw verblijf in België verklaart u geen onderdak te hebben of (legaal) werk uit te (mogen) voeren (Verklaring volgend verzoek, 5 juli 2023, vragen 10, 12). Deze socio-economische elementen houden geen verband met enige vrees voor vervolging of enig risico op ernstige schade ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat zij een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden.”

In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich ertoe om de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten op theoretische wijze te benadrukken. Een zulks theoretisch betoog doet echter op generlei wijze afbreuk aan de concrete, omstandige motieven van de bestreden beslissing. Immers volgt uit de met gezag van gewijsde beklede voorgaande beoordeling dat verzoekers verklaringen uiterst gebrekkig waren en op geen enkele manier overtuigden. De door verzoeker aangehaalde documenten, die overigens niet overeenstemden met verzoekers verklaringen, slaagden er geenszins in om deze ongeloofwaardigheden te remediëren (RvV 20 januari 2023, nr. 283 662). De door verzoeker aangehaalde documenten, die deels reeds voorlagen tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming, doen geenszins afbreuk aan deze voorgaande beoordeling, zoals terecht wordt opgemerkt door de omstandige motieven van de bestreden beslissing.

In zijn aanvullende nota's legt verzoeker nog originele, vertaalde documenten neer ter staving van zijn relaas, meer bepaald ter staving van de werkzaamheden van zijn broer M.R. Vooreerst dient de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten opnieuw te worden benadrukt, zoals reeds dienstig werd aangehaald door de bestreden beslissing. Men kan in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten verkrijgen. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Voorts dient nogmaals te worden benadrukt dat verzoekers verklaringen omtrent de desbetreffende werkzaamheden niet geloofwaardig werden bevonden, desondanks het voorhanden zijn van originele werkbades (RvV 20 januari 2023, nr. 283 662).

Dat verzoeker thans meer originelen neerlegt, doet geen afbreuk aan de met gezag van gewijsde omklede beslissing dat zijn verklaringen omtrent deze werkzaamheden geheel ongeloofwaardig waren. Temeer daar de bewijswaarde ernstig gerelativeerd wordt door de objectieve landeninformatie inzake Afghaanse documenten. Deze documenten slagen er dan ook niet in om een ander daglicht te werpen op de eerder gedane beoordelingen.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘civic space’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afgaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema’s.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afgaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa’s die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige ‘erg moderne’ en andere ‘conservatieve’ madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificiert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024,

p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afgaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afgaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over

de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afgaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over

teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 53-55; “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “Afghanistan: targeting of individuals”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal hem niet gehoord heeft in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder met betrekking tot zijn risico op gepercipieerde verwestering, wijst de Raad verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker middels zijn verzoekschrift en aanvullende nota de mogelijkheid heeft om nieuwe elementen aan te brengen, *quod in casu*, zodat hij niet aantoonde dat het feit dat hij niet opnieuw werd gehoord door de commissaris-generaal een negatieve invloed heeft op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker niet concretiseert welke elementen hij nog had willen aanvoeren verder dan degene die hij reeds aanvoert in zijn verzoekschrift en aanvullende nota.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op het feit dat al sinds 2020 in België verblijft en zich heeft gevormd naar de Westerse waarden en normen. *In concreto* verwijst verzoeker naar het feit dat hij werkt, Nederlands heeft geleerd, een relatie met een Belgisch meisje heeft gehad, uitgaat naar discotheken en bars en zichtbaar is op sociale media. Ook wijst verzoeker op de werkzaamheden van zijn familieleden voor de Afghaanse overheid en zijn conservatieve regio van herkomst. Hij volgt ook taallessen Nederlands.

Wat diens verblijf in België betreft, merkt de Raad op dat het loutere verblijf van verzoeker in België op zich niet doet leiden tot de conclusie dat verzoeker enigszins verwesterd zou zijn. Hiertoe dienen concrete elementen naar voren te worden gebracht. Echter doen de door verzoeker aangehaalde elementen geenszins tot een zulke conclusie besluiten. Het feit dat verzoeker werkt is een gegeven dat niet bijdraagt tot een vermoeden van verwestering in zijn hoofde. Verzoeker toont hiermee geenszins aan dat hij op een zodanige mate in contact komt met bepaalde westerse waarden die een terugkeer naar Afghanistan zouden verhinderen. Verzoeker zou verder uitgaan naar bars en discotheken en brengt hiervan beeldmateriaal bij. Verzoeker toont echter niet aan dat het uitgaansleven voor hem van zo een fundamenteel belang is dat hij zich niet langer zou kunnen plooiën naar de Afghaanse geldende normen en waarden. Evenmin toont verzoeker aan dat het uitgaansleven zijn zienswijze op fundamentele wijze zou hebben veranderd. Waar verzoeker stelt Nederlands te spreken, merkt de Raad op dat verzoeker ter terechtzitting aantoonde nog steeds Pashayi te spreken en stelt hij in zijn verzoekschrift beide Pashtou en Pashayi te verstaan. Verzoeker stelt verder een relatie van anderhalf jaar te hebben gehad met een Belgisch meisje. Indien verzoeker werkelijk een zulke relatie zou hebben gehad, zou men verwachten dat verzoeker dit overvloedig zou kunnen staven. Verzoeker beperkt zich echter tot enkele foto's waaruit op geen enkele wijze kan worden afgeleid dat er sprake was van een werkelijke relatie en schermafbeeldingen van enkel whatsappgesprekken die bezwaarlijk tot bewijs strekken van een langdurige relatie gelet op de oppervlakkige en beperkte aard van de desbetreffende gesprekken. Verder toont verzoeker niet aan dat zijn sociale mediaprofielen onder de aandacht van de taliban zijn gekomen. Een algemene verwijzing naar diens conservatieve regio van herkomst is *in casu* niet afdoende daar verzoeker in gebreke blijft een mate van verwestering in zijn hoofde aan te tonen. Een verwijzing naar de werkzaamheden van zijn broers is niet dienstig bij gebrek aan geloofwaardigheid.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker geenszins aan dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan vanwege een (gepercipieerde) verwestering.

De Raad is aldus van oordeel dat verzoeker geen nieuw element aanvoert dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of*

veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)."

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Raad is aldus van oordeel dat de door de verzoeker aangehaalde precare veiligheidssituatie in Afghanistan geen nieuw element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van de vorige verzoeken om internationale bescherming.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Voorts heeft de commissaris-generaal in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

